

JUTALOM

Mt 19,27

Az élet minden változása mellett változatlan, örök. Minden cselekedet, törekvés, munka, minden álom, remény a jutalmat várja. A gyermek minden cselekedete a dicséretet várja. Az ifjú szorgalma, tanulása a diploma megszerzése. A felnőtt munkája szorgalma a több, nagyobb fizetés. Mindenért ellenszolgáltatást, jutalmat vártunk és várunk. Péter kérdése is ezt bizonyítja. Mi meghozzuk az áldozatot, mindent elhagyunk, követünk, de mi lesz a jutalmunk?

Jövőbe tekintve készülünk az eredmény fogadására. Dicséret, aranyérem, elismerés szerzése a cél. Ezért fáradozunk, küzdünk, áldozatot hozunk. Örökös készüléskben a holnap, az ünnep, a jutalom megszerzésére.

Ma a harangszó istentiszteletre hívott, s jöttünk dicsérni az Atyát, az örökkévaló egy igaz Istent. Bármely felekezet tagjai lehetünk, de keresztény hitünk központjában Isten mellett ott látjuk Jézust is, aki hívott, és kezünk fogja, s akitől emberi kíváncsisággal megkérdezhetem: mi lesz ezért a jutalmam?

Jézus születése, élete, halála, tanítása, munkássága új irányt adott a földi életnek. A mai nap dátumát az ő születésétől számítjuk. Kultúránk, iskoláink, intézeteink, erkölcsünk, napi törekvéseink benne gyökereznek. Egyetemes béke-vágyunk, a jobb, szebb élet, Isten országa mind, mind vele kapcsolatos. Felmérhetetlenül nagy a názáreti Jézus tanításának, munkásságának hatása a világ s az emberiség életében.

Kötelességünk felmérni, áttekinteni azt az életutat, melyet Jézus megtett a jordániai puszttól, a Genezáret tavától, a golgotai kereszting. Csodás eseményeknek leszünk újraelőli. Halászoknak, vámszedőknek annyit mondott: kövess engem, s azok elhagyták hálójukat, a vámszedő-asztalt, és követték őt. Az őt követő sokaságnak pedig mondja: Aki én utánam akar jönni, vegye fel az ő keresztségét, és úgy kövessen engem! Aki hátra tekint, nem alkalmas Isten országára. Péterrel mi is kérdezzük: követünk, elhagyjuk házuk és dolgaink, de mi lesz a jutalmunk? Örökélet, amit a gazdag ifjú kívánt? Elöl ülés Isten országában, jobb vagy bal felől, amit a Zebedeus fiúk anyja kívánt? Jézus semmit nem ígér, csak szól: Kövess engem!

Követjük, de hozzuk gondjaink, bánatunk, csüggedésünk, fájdalmunk, gyászunk; igaz, hozzuk hitünk, reményünk, s szeretetünk is. Észre sem vesszük és meggyógyít. Letörli szemünkről a könnyet, megerősíti gyengülő hitünk. Nincs más ígéret csak ennyi: ilyeneké az Isten országa. Aki velem van, megtanul aláztos lenni, megtanul szeretni. Szeretni az Istent és nem kételkedni, szeretni az embert, neki megbocsájtani hetvenhét-szer is!

Nincs dicséret, jutalom, fizetség, csak a követésnek maradéktalan teljesítése esetében - mondja Jézus. Csak ha velem éltek, értitek meg, hogy a jót, szépet, igazat, szeretetet nem valami jutalomért, kitüntetésért, dicséretért kell tenni, hanem önmagáért. A lélek nyugalmaért, békességéért. Önmagáért. Nem áldozat ez, ez már maga a jutalom, hogy velem lehetsz, és én veled vagyok. Minden nap, egy életen át kövess! Jóban, örömben, bánatban, a keserű poharak elfogadásában, életben-halálban.

Az lesz, amit Isten akar. Jutalmunkat ő adja meg, csak kövess, és légy velem mindenkoron. Ámen.

AMIT EL KELL HAGYNI

1Kor 13,11

Mi mindent hagyunk el az élet folyamán. Eszközökben: kulcs, ceruza, pénz. Magatartásban: sírás, panasz, kérések, kívánságok. Vágyakban-célokban: mind kevesebb, mind kisebb. Gyermekkorban a gyermekhez illő dolgokhoz ragaszkodunk, felnőtt korban elhagyjuk azokat, mást kívánunk, másra vágyunk. Változnak szokásaink, ételben, pihenésben, barátságban, játékban, kívánságainkban. E változások legnagyobbika a gyermekkor és felnőtt kor közti különbség.

Emberi életünk változásai állandóak. Vegyünk csak egyet, a látást. A szem, mint drága érték, hol közel, hol távol lát jól. Ilyenkor szemüveget veszünk. Hitben, vallásilag is fennáll ez a hiba. A lélek szemének változása, hibája. Ezt nem lehet kicserélni, az idő múlásával, csak Isten segítségével.

A hit rövidlátása: az önzés. Sajátunkat nézve mindent 10-szer nagyobbnak látunk, jobbnak, igazabbnak. Ha a rosszra-bűnre nézünk, sajátunkat, mindent tízszer kisebbnek, kevesebbnek, elhanyagolhatónak tartunk.

Gyermek és felnőtt magatartását ez a kettős látás irányítja. A gyermek önző; játékban, ételben, ruhában, szeretetben mindent magának akar. A felnőtt más, lemondó, terhet, munkát vállaló, megbocsájtó és mindenekfelett mások iránt szerető. A vallásos felnőtt nem békétlenkedik, panaszkodik, nem elégedetlen boldogtalan életéért, felismeri, hogy mindez gyermekhez illő dolog. Ő hisz rendületlenül Istenében, aki gondot visel és vezet a tökéletesség felé.

Betegség van, de gyógyulás is. Ennek alapja a felismerés. Ez késztet arra, hogy gyermekeinket úgy neveljük, hogy elhagyják a gyermekes dolgokat. Szeresd szülőd, testvéred, társad. Add oda játékod, oszd meg a cukrot, csokit. Ezért jutalmazzuk, dicsérfjük meg, ha magatartásában felnőtt módjára viselkedik.

Fizikailag-időben a gyermek felnő, de vallás-erkölcsi értelemben hány felnőtt marad meg a gyermekkorban. Lelki szemüveggel vagy anélkül látni kell, nem csak te vagy jó és mindenki más rossz. Nem csak te vagy igaz és mindenki más hamis. Nem csak neked nehéz az élet és mindenki másnak könnyű. A gyermeki dolgokat, önzéseket gyógyítani kell. Ne másokat igyekezzünk jobbakká tenni, magunk igyekezzünk jobbakká lenni. Ne másokat igyekezzünk igazakká tenni, magunk igyekezzünk igazabbak lenni. Ne más vallásosságával foglalkozunk, magunk legyünk vallásosabbak, hívőbbek. Ne irigyeljük a mások életét, a magunkéval legyünk elégedettek.

Milyen mássá válhat hétköznapi, ünnepnap életünk! Mennyi öröm, megelégedés, béke és mennyi szépség van az életben, ha nem másra, hanem csak a magunkéra nézünk, felnőtt szemmel és szokással.

A beteg szemet gyógyítani kell, hogy jól lásson. A beteg lelket hasonlóan gyógyítani kell, hogy megelégedetté, boldoggá váljon. Jézus prédikációját a boldogság tanáival kezdi. Hitünk célja is ez. Azért tanuljuk a kátét, olvassuk a Bibliát, járunk vasárnap a templomba, hogy elhagyjuk a gyermekhez illő dolgokat, erkölcsileg is felnőtteké váljunk gondolkozásban és cselekedetben egyaránt.

Ezt mutasd meg tetteidben a valóságban mindennap, és boldog leszel. Ámen.